

# РЕШЕНИЕ

№ 2839

гр. София, 10.06.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 15.05.2020 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски**

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов**

**Димитрина Петрова**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1681** по описа за **2020** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Д. С. В., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Ц. С. срещу Решение от 19.01.2020 г., постановено по НАХД № 16683/2018 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, 18-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 16-4332- 013446/10.08.2016 г. на началник група към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на жалбоподателя за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 350 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца, на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП. В касационната жалба се излага становище за неправилност и незаконосъобразност на постановеното решение. Твърди се, че съдът е направил погрешни правни изводи, които са в разрез със събрания доказателствен материал, тъй като не е преценил правилно и не се е съобразил с доказателствата по делото. Иска се отмяна на обжалваното решение и съответно на наказателното постановление. В съдебно заседание касаторът не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касация – Столична дирекция на вътрешните работи, Отдел „Пътна полиция“, редовно призван, не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба и моли за отхвърлянето ѝ.

Административен съд София- град, V касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения.

Софийски районен съд, въз основа на приложените писмени доказателства, е установил от фактическа страна, че на 18.02.2018 г., в 14:56 часа, в [населено място], по [улица], с посока на движение към [улица], в района срещу обект, стопанисван от търговец с фирма "П.", касаторът като водач на товарен автомобил марка "И. ФХ 30Д" с рег. [рег.номер на МПС] се движи със скорост не по-ниска от 101 км./ч. без за съответния участък да има обозначено с пътен знак ограничение на скоростта, различно от 50 км./ч. (съдържанието на съответния клип и на АУАН в тази насока няма защо да не бъде кредитирано и е напълно достатъчно за установяване на съответните обстоятелства), като към същата дата срещу Д. В. имало общо 2 влезли в сила НП и 2 фиша за нарушаване на правилата за движението по пътищата. Като нарушена законова разпоредба посочил нормата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП. На В. АУАН № 781778 е връчен на 25.04.2016 г., като е подписал съставения АУАН без възражения.

Въз основа съставения АУАН, при идентично фактическо описание на нарушенията било издадено атакуваното Наказателно постановление № 16-4332-013446 на 10.08.2016 г., с което на В. било наложено административно наказание - глоба в размер на 350 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца на основание чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП, за нарушението по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Описано е във фактическата част нарушението: управление на МПС, при ограничение на скоростта с до 50 км.ч. за населено място, управление с превишена наказуема скорост от 101 км/ч., измерена при 104 км/ч - 3 %толеранс. Нарушението е установено със система за видеоконтрол TFR1-M и Радар TR4D № 575.

Изложената фактическа обстановка районният съд е приел за установена въз основа на събраните и приети по делото писмени доказателства.

Районният съд е потвърдил наказателното постановление като безспорно е приел, че В. е осъществила от обективна и от субективна страна състава на административните нарушения на чл. 21, ал.1 от ЗДвП. Установено е, че наложените наказания са правилно, обосновано и справедливо определени.

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон и доказателствата по делото. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата. Безспорно от събраните по делото доказателства се установява, че водачът на процесното МПС е осъществил от обективна и от субективна страна състава на вмененото му с НП нарушение - а именно, че е превишил разрешената максимална скорост за движение в населено място, като наложените на нарушителя наказания са в законоустановения размер.

Неоснователно касаторът твърди, че съдът е направил погрешни правни изводи, които

са в разрез със събрания доказателствен материал, тъй като не е преценил правилно и не се е съобразил с доказателствата по делото. СРС правилно е приел, че мястото на нарушението е описано по съвсем ясен и еднозначен начин, на достъпен език, както в АУАН, така и в НП.

Превишението на скоростта е над установения минимум от 50 км.ч., поради което е съставомерно съгласно чл. 21, ал.1 от ЗДвП, като правилно е определен и размерът на наказанието, в съответствие с нормата на чл. 182, ал.1, т.6 от ЗДвП, предвиждащ глоба за превишаване над 50 km/h - с глоба и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, като за всеки следващи 5 km/h превишаване над 50 km/h глобата се увеличава с 50 лв.

Решението, предмет на касационна проверка, не страда от наведените касационни основания. При извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, съдът констатира, че районният съд е постановил съдебния си акт в съответствие със закона. Процесуалните права на страните не са ограничени и нарушени, а решението е мотивирано. Не се констатира твърдените съществени процесуални нарушения и материална незаконосъобразност, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

Доказателства за сторени разноски не се представят и претенират, пради което и не се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – СОФИЯ ГРАД, V касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 19.01.2020 г., постановено по НАХД № 16683/2018 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, 18-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: